

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi Z. S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku częściowego Sądu Rejonowego w T. z dnia 28 października 2005 r., sygn. akt I C (...) [I WSC (...)]

w sprawie z powództwa Międzynarodowej Korporacji Gospodarczej "I.(...)" Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T.

przeciwko Z. S. i Z. M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 listopada 2008 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia aktualizuje się wówczas, gdy niezgodność ta – w rozumieniu art. 424¹ k.p.c. w związku z art. 417 § 1 i 417¹ § 2 k.c. – polega na oczywistej i rażącej obrazie prawa, niebudzącej żadnych wątpliwości (por. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 4 stycznia 2007 r., V CNP 132/06, OSNC 2007, nr 11, poz. 174).

Skarżący zakwestionował prawomocny wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 28 października 2005 r., uwzględniający powództwo. Zaskarżenie wyroku pierwszoinstancyjnego dopuszczalne jest jednak w sytuacji bardzo wyjątkowej (zob. art. 424¹ § 2 k.p.c.). Skarżący z przyczyn leżących po jego stronie utracił możliwość kontroli instancyjnej (apelacyjnej) kwestionowanego orzeczenia, co jest równoznaczne z brakiem „wyjątkowego wypadku” wymienionego w art. 424¹ § 2 k.p.c. Nie odniósł się też

do merytorycznej treści wyroku, wszechstronnie uzasadnionego przez Sąd Rejonowy, zatem nie uprawdopodobnił wyrządzenia szkody wskutek wydania tego orzeczenia (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Należało w konsekwencji odrzucić skargę (art. 424⁸ § 1 i 2 k.p.c.).